

Bed den foretagne Stemmegivning blev der afgivet 46 Stemmesedler, der alle vare gyldige.

Balgte bleve Jessen, Kiær og B. Petersen her med 46, C. Møller med 45 og Frandsen med 43 Stemmer.

Man gik derpaa til den næste og sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Anden Behandling af: Statsrevisionens Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1872—73.

(1ste Behandling findes i Tid. Sp. 195 ff.).

Til denne Behandling var der fremkommet følgende Ændringsforslag:

Af N. Rasmussen, N. Pedersen, N. Skytte, S. Scholer, M. Andersen, Mogenssen, Frandsen, Hauerslev.

1) Efter Punkt 2 indsættes som et nyt Punkt:

„Statsregnskabet's § 22. Krigsministeriet. Konto I. b. 2. c. Udgiften, 888 Rd. 87 p., til Rantonnementstillæg til Officerer og Underofficerer af Sergentklassen, der have været udlagte i Artilleriets Leir paa Amager, passerer.“

Af Udvalget:

2) Punkt 3 affattes saaledes:

„Statsregnskabet's § 23. Marineministeriet. Med Æmerkjenbelse af Marineministeriets Bestræbelser for at forebygge Gjentagelse af tidligere Uordener paa Værftet, anbefales dettes Styrelse og Forretningssgang til Ministerens vedvarende Opmærksomhed.“

Formanden: Jeg finder det rigtigt at dele Forhandlingen saaledes, at vi først holde os til det Ændringsforslag, der af 8 Medlemmer er stillet under Nr. 1, altsaa det Forslag, der vedrører Krigsministeriet. Forhandlingen herom er aabnet, og jeg giver da Ordet til Udvalgets ærede Ordfører.

Ordføreren (F. A. Lefse N): Udvalgets Formand, der ærede Ste Kongevalgte Medlem, har anmodet mig om, da han er forhindret fra selv at være tilstede, paa hans Vegne at meddele det høje Thing, at han har efterkommet den Opfordring, der blev stillet til ham her i Salen, at lade Aktstykkerne i Sagen om Besigtigelse af Lønner trykke. Disse Aktstykker ville nu findes ombelte paa de Herrers Pladser, saaledes at de ere optagne i Tillæg B. Jeg skal ikke yttre mig om det Forslag, der nu foreligger, jeg har intet Andet at sige derom, end hvad jeg sidst udtalte, i alt Fald vil

jeg afvente, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne har at bemærke.

Hauerslev: Jeg har bedt om Ordet nærmest for at begrunde min Stilling som Medforslagsstiller af det Ændringsforslag, der er stillet med Hensyn til Krigsministeriet. Det vil maasse erindres, at jeg, da denne Sag var til 1ste Behandling her i Thinget, stemte imod Statsrevisionens Indstilling, idet jeg forvælede denne med Udvalgets Indstilling; jeg kom saaledes til at stemme mod min Overbevisning. For denne Feiltagelse maa jeg gjøre det høje Thing min Undskyldning. Jeg kan af tre Grunde ikke følge det ærede Udvalg i at udskyde dette Punkt af Statsrevisionens Indstilling. For det første fordi jeg ikke kan billige, at Regjeringen har afholdt en Udgift og dannet en ny Udgiftskonto, uden at den er bevilget. For det Andet fordi jeg finder, at naar der overhovedet gives Rantonnementstillæg til Officerer og Sergenter, saa var det ligesaa rigtigt, at der samtidig var givet Rantonnementstillæg til de Menige, Underforporalerne og de øvrige Underofficerer. Afstanden fra Garnisonspladsen kan jo siges at være lige lang for begge Klasser. Det blev der udtalt ved Sagens 1ste Behandling, at Soldaterne ikke med Grund kunde have saa store Uffavn, idet Forholdene være andre for dem end for Officererne; men jeg maa dertil bemærke, at Soldaten er pligtig i Garnisonstiden at have sin Plads paa Kasernen, hvorimod Officeren er langt friere stillet. Han kan søge sin Plads, hvor han finder for godt; om han saa af økonomiske Hensyn flytter til en Udkant af Byen og derved faar længere Vej, er det ikke nogen Anledning for os, til at godkjende en saadan Bestemmelse. Jeg kan overhovedet ikke have Noget imod, at der gives Rantonnementstillæg i den Tid, Artilleriet har liget i Leir; saa meget mindre, som Løven af 14de Mai 1870 jo endogsaa hjemler de Paagældende Ret til Rantonnementstillæg; men disse to Grunde, som jeg har nævnt, mener jeg ere vægtige nok til at bringe til at misbillige, at Regjeringen har afholdt denne Udgift uden at søge Bevilling, og den har delt Rantonnementstillæget saaledes, at en Klasse Militære har faaet det og en anden ikke. Dette er mine Bemærkninger imod Udskydelsen af denne Post af Statsrevisionens Indstilling; men der er foruden de to Grunde, jeg har nævnt, endnu en tredie, som er af mere formel Natur. Jeg finder nemlig, at det er mindre rigtigt at underkjenne Statsrevisionens Indstilling, fordi Thinget derved let betager Statsrevisionen Lysten til at være saa nøjesende og saa samvittighedsfuld til at fremdrage de Punkter, den finder, at der kan være Noget at sige til, som hidtil. Jeg mener, at det vilde være langt rigtigere at opmuntre til at fremdrage saadanne Punkter, for at disse kunne komme under Diskussion. Derved ville Rigsdagen